

[Tinning]

»Vil ministeren oplyse, om der kan stilles de samme kvalitetskrav til det varme vand som til det kolde, samt hvilke foranstaltninger, hvilket tilsyn og hvilken kontrol der i så tilfælde påhviler kommunerne?«

Begrundelse

Ved udtagelse af drikkevandsprøver i 1986, herunder også prøver af det varme brugsvand, i bebyggelsen Galgebakken i Albertslund Kommune fandt Levnedsmiddelkontrollen i nogle af varmtvandsprøverne ekstremt høje kimtal ved 37° C (30.000–75.000).

Levnedsmiddelkontrollen har ved dyrkning af bakteriekolonierne på blodplade konstateret kolonier af ukendt art, og disse er sendt til artsbestemmelse og bedømmelse af, om de eventuelt kunne være allergifremkaldende.

I forbindelse med yderligere undersøgelser i sagen er der kommet tvivl om, hvorvidt der skal stilles samme kvalitetskrav til det varme vand som til det kolde, ligesom det er vigtigt at fastslå, hvem der har ansvaret for eventuelle foranstaltningers gennemførelse samt fastsættelse af tilsynspligten og kontrolomfanget.

Svar (17/3 87):

Miljøministeren (Chr. Christensen):

Jeg har forelagt spørgsmålet for Miljøstyrelsen, som har oplyst følgende, hvortil jeg kan henholde mig:

»Efter vandforsyningslovens § 60 fører kommunalbestyrelsen kontrol med kvaliteten af vandet i vandforsyningssystemer, og såfremt vandet i et vandforsyningssystem ikke opfylder kvalitetskravene, kan kommunalbestyrelsen i medfør af § 62 give påbud om, at der skal træffes foranstaltninger til forbedring af anlægget. Loven indeholder ikke en definition af, hvad der forstås ved et vandforsyningssystem. Miljøministeren har imidlertid udtalt i forbindelse med behandlingen af forslaget til vandforsyningsloven af 1978, at der ved et vandforsyningssystem forstås vandforsyningsanlægget med tillæg af jordledninger på privat grund og vandinstallationer i husene. En varmtvandsbeholder eller et ledningsnet med varmt vand fra en fjernvarmecentral er en vandinstallation. I medfør af

lovens § 62 kan kommunalbestyrelsen stille krav med henblik på, at det varme vand overholder de kvalitetskrav, der er fastsat i Miljøministeriets bekendtgørelse nr. 6 af 4. januar 1980 om vandkvalitet og tilsyn med vandforsyningsanlæg, som ændret ved bekendtgørelse nr. 468 af 16. september 1983.

Efter vandkvalitetsbekendtgørelsen udtages de regelmæssige undersøgelser af vandets kvalitet fra det vand, der leveres til brugerne, det vil sige forskellige steder på ledningsnettet eller ved en taphane. Efter bekendtgørelsen er det vandværkets ansvar, at det vand, der leveres til forbrugernes taphane, opfylder kvalitetskravene. Såfremt vandets kvalitet herefter bliver forringet i forbindelse med opvarmning eller på anden måde, er det grundejerens ansvar. Endvidere er det grundejerne, der skal betale de nødvendige undersøgelser, for at det kan konstateres, om det varme vand opfylder kvalitetskravene.

På baggrund af den konkrete sag om, at der er målt et meget højt kimtal ved 37° C i det varme vand i bebyggelsen Galgebakken, er Miljøstyrelsen i færd med at undersøge kvaliteten i forskellige vandinstallationer, idet enkelte stikprøver kunne tyde på, at der sker en uønsket bakterievækst, når varmtvandsstemperaturen, for eksempel af energibesparende hensyn, ikke er tilstrækkelig høj.«

Spm. nr. S 806

Til miljøministeren (10/3 87) af:

Tinning (VS):

»Kan ministeren oplyse, hvilke muligheder der er for at sikre, at forureneren kommer til at betale for en hurtig oprydning af den såkaldte Løgstrup-grund?«

Begrundelse

Løgstrup var en produkt- og galvaniseringsanstalt i Randers, beliggende på en grund, der siden sidst i 30'erne har været benyttet til skrotplads og galvaniseringsanstalt.

Driften af Løgstrup Galvaniseringsanstalt har medført en massiv jordforurening (syre, zink, bly, jern, krom og olie) og forurening af Randers Fjord (bly og zink), og det kan ikke udelukkes, at også grundvandsindvindingen herved er truet.